

Themaviering 10 januari 2016 met Prof. Dr. Hans Gerding

Buitengewone ervaringen en zingeving, het terrein waarop Hans Gerding al vele jaren wetenschappelijk onderzoek doet. Op deze eerste OIG- viering van het nieuwe jaar licht Gerding een tipje op van de sluier over deze niet altijd transparante materie.

De kaars wordt ontstoken als symbool van de bron waaruit wij leven, een kaars geeft licht maar daardoor ook schaduw en buitengewone ervaringen hebben vaak ook een licht- en een schaduwkant.

Het motto : De bril waardoor we naar de wereld kijken, bepaalt wat we zien en welke interpretatie we er aan geven. Buitengewone ervaringen zijn dan ervaringen die we alleen kunnen begrijpen en waarvan we de zin alleen kunnen zien, als we een andere bril opzetten.

In het geval van professor Gerding is dat een wetenschappelijke bril. Zijn conclusies zijn gestoeld op breed onderzoek, dat zich over veel jaren en landen uitstrekt. Hij wil ons vanmiddag “*het hele pakket*” aanbieden. Een van de voorbeelden die hij ons daarbij geeft, is dat van **de voorschouw**. Een half jaar na de vuurwerkcramp in Enschede deed hij een oproep in de krant met de vraag of mensen een voorgevoel hebben gehad. Een verpleegkundige, op weg naar huis, rijdt langs de plek van de ramp een paar dagen ervoor. Ze wordt ijskoud, denkt: “daar gaat het mis”. Thuisgekomen vertelt ze haar ervaring aan haar vriend. Ze neemt direct de volgende dag een andere route. Een Apeldoorns meisje droomt een paar dagen voor Koninginnedag dat er een ongeluk met haar moeder zal gebeuren, dat zij erbij is en een blauwe jurk draagt. Zij vertelt de droom aan haar ouders. De moeder komt inderdaad om door het drama bij De Naald. Het meisje is gewond en krijgt blauw operatiehemd aan. Gerding vertelt ons ook een voorbeeld van **synchroniciteit**. Een man wordt gebeld met het bericht dat zijn moeder is verongelukt, hij moet komen om haar te identificeren. Tegelijkertijd gaat de voordeurbel, er wordt een pakket bezorgd met een rouwkostuum, niet door hem besteld. Is hier sprake van betekenisvol toeval? Tenslotte horen wij nog over iemand die thuis op de bank ligt, zichzelf ziet liggen en denkt dat hij dood is. Hij kan nu door de muur van de burenheden heen kijken en ziet hun interieur, tot in details. Hij was daar nog nooit binnen geweest. De volgende dag ziet hij kans het belendend appartement binnen te gaan en alles is zoals hij het bij zijn **uittredingservaring** heeft gezien.

Na deze voorbeelden vertelt Gerding ons dat er na onderzoek in Duitsland is gebleken dat 52% van de Duitsers zelf een buitengewone ervaring heeft gehad. Deze grensoverschrijdende ervaringen komen veel voor. Grenzen van tijd, ruimte, geboorte en dood, lichaam en de grenzen van de subject-object-relatie worden overschreden. Bij tijdoverschrijding gaat het om voorschouw (**praecognitie**), bij ruimte om **telepathie**, bij geboorte om **herinneringen aan een vorig leven**, bij dood om een **bijna-doodervaring**, of om **contact met een overledene**. Bij de overschrijding van de grenzen van je lichaam is er sprake van **uittreding**. Dit zijn voorbeelden van verschijningsvormen van buitengewone ervaringen. Hans Gerding is een wetenschapper, met enige zelfspot vertelt hij dat er mensen in de academische wereld zijn die wat lacherig over zijn vak doen. Hieruit verklaarbaar is dan ook de behoefte om bij zijn lezing veel gebruik te maken van duidelijke statistische gegevens en wetenschappelijk onderbouwde proeven. Hij vertelt ons van proeven waarin twee mensen die een heel eind van elkaar in een gebouw zitten, proefpersonen zijn voor de DMILS-proef: Directe mentale invloed op levende systemen. De zender richt signalen op de ontvanger, afwisselend heftig activerende en kalmerende signalen. Bij meting van de wisselingen van de huidweerstand van de

ontvanger was de reactie op activeren of kalmeren duidelijk waarneembaar. Huidweerstand is wetenschappelijk vast te leggen (ik dacht aan kippenvel als je iets naars hoort) Bij proefpersonen die je afwisselend naar vredige of wrede plaatjes laat kijken zie je ook verschillen in de huidweerstand. In de loop der eeuwen kijken ook filosofen op verschillende manieren naar deze materie. Immanuel Kant zegt over contact met overledenen : ***Dit is geen gekende onmogelijkheid***, met andere woorden, je kunt niet bewijzen dat het ***niet*** of wel ***kan***. Gebleken is dat mensen met een spirituele of religieuze instelling meer open staan voor deze ervaringen dan mensen die die instelling niet hebben. Bijzonder is dat grensoverschrijdende ervaringen aan mensen het idee kunnen geven dat ze hun leven anders moeten inrichten, denk aan een bekering of keerpunt. Personen die contact hebben gehad in een grensoverschrijdende situatie met een dierbare overledene, kunnen dat ook als troostend ervaren. Hans Gerding vindt het een bezwaar dat de opleiding medicijnen geen of te weinig aandacht besteedt aan deze buitengewone ervaringen, als iemand zo'n ervaring heeft, kan hij ook het gevoel krijgen dat hij gek of psychotisch aan het worden is, artsen weten er vaak geen raad mee.

Over dit veelomvattend onderwerp viel ook veel te vragen. Bijvoorbeeld naar de uitslag van het onderzoek naar de huidweerstand, hoe betrouwbaar is die : Gerding zegt dat er uiteraard kleine verschillen zijn maar dat waarneming van de veranderingen in de huid statistisch significant zijn. Speelt bij deze beïnvloeding de relatie tussen de personen een rol? Ja zeker, tussen een schooljuf en een kind of bij tweelingen is de wisselwerking sterker. Kinderen leven overigens nog meer in een magische wereld en staan daardoor open voor deze ervaringen. Naar aanleiding van een vraag over kwantumfysica, ja ook daar worden paranormale verschijnselen waargenomen. Een vraagstelster verwijst naar de gebruiken bij het Hindoeïsme, de ziel moet het lichaam verlaten om in een ander lichaam verder te gaan. Het afsluitend gedicht verwijst naar de zin van oude en nieuwe verhalen.

Vanuit oerbeelden

is gezocht naar de zin

van oude en nieuwe verhalen.

Boven volkeren en tijden

is er, onveranderlijk,

de bezielende kracht,

de spirit van de geest,

die zal blijven groeien:

ons deelgenoot maakt

voor nu

en altijd.

De prachtige uitvoering van Drei Russische Lieder van Michael Glinka door het Euterpe Ensemble, Nelleke van Midden, viool , Nelleke Vermeij, cello en Martin van Puijl, was een echt hoorbare buitengewone ervaring.

Veel belangstellenden uit de goed gevulde zaal praatten nog een poos na tijdens de gezellige nieuwjaarsborrel na afloop, er was ruim gelegenheid elkaar een zinvol nieuw jaar te wensen.

Magda van Roon